tühhi näitas ollewad, wöttis sedda roga rohkeste ja sure issuga. „Agga Raakhans!“ ütles issa kaarna wastu, kes laua peal eddasi ja taggasi köndis, „kelle käest olled sa sedda förmust warrastanud? Sa olled sedda wistist kussagilt sallaja ärrawötnud ja tood mulle nüüd ühhe asja, mis ma mitte puhta süddamega ennesele ei tohhi piddada.“ Karen ei wöinud kül selle küssimise peale mitte wastata, muud kui teggi agga omma „kraak, kraak,“ paar korda, ja ajas ommad sulled laiali, nagu olleks ta selle peale uhke, et ta nisuggust tükki teinud. „Jah, jah ütles issa weel: „küllap teiesuggusid mehhi tunnukse jo, ei teie holi paljo auust; kui teil agga middagi mele järrel on, siis wöttate sedda, ja ei küssi ial lubba selle käest, kelle omma se on. Ei sulle wist kegi sedda förmust polle kinkinud, ja kui sa ka tedda olled leidnud, siis polle ta minnu egga sinnu, waid se on kellegi teise jäggu, kes sedda wist mitte hea melega polle ärra kautanud. „Maria,“ ütles Tobri, ennast omma naese pole pöördes, sedda förmust peame meie jälle taggasi andma, olgu ta kelle pärralt tahhes. Üllekohtu läbbi ei pea meie mitte abbi nöudma. Tahhab Jummal meile kaarna läbbi abbi sata, siis jääb meile temma abbi, kui meie agga omma poolt ilma

kawaluseta ning kohtlased olleme. Agga tahhab kurrat meid se läbbi kiusata, siis ei pea temma nöu meie jures mitte korda minnema. Maria öhkas se peale, tundis agga omma mehhe sönna täieste öige ollewad. Ommeti lotis ta, et kui förmukse perremeest leitakse, nad ta käest kaunist leidmise palka saaksid, mis läbbi siis omma willetsat maeapiddamise järge wöiksid kohhendada. „Se on muidugi teada, — ütles Tobri, — et se förmus meile siis agga önne toob, kui meie öigust teme.“ Nenda könneledes kaddus se öhtu nende käest. Raakhans lasti öue, ja lapsed heitsid maggama; agga Tobri ei wöinud silma kinni panna. Ni pea kui walge sai, läks ta omma ausa öppetaja jure, räkis temmale sedda förmukse luggu ja ütles temmale omma nöu, et ta sedda hea melega selle kätte, kes kautanud, tahhaks taggasi anda, agga et ta siiski ei teaks, kuida sedda wöiks tehha. Öppetaja kulis sedda könnet ja römustas mehhe kohtlase mele pärrast, kelle hädda ta kül tundis, ja wöttis förmukse omma kätte. Agga kuida panni ta immeks, kui ta seal peal kunninga Tanislaukse kroni ja nimme näggi sisse tikkitud ollewad. Öppetaja andis kohhe sedda asja selgeste ja täieste kunningale teada, ja jubba teisel päwal tulli üks kunninglik